

BRAT ROGER IZ TAIZÉA

*LJUBAV NAD SVAKOM
LJUBAVLJU*

Naslov izvornika: Frère Roger de Taizé, *Amour de tout amour*
© Ateliers et Presses de Taizé, 1990.
© Za hrvatski prijevod "Kršćanska sadašnjost", Zagreb, 1993.

Isuse Kriste, oduvijek si bio u meni, a ja to nisam znao. Bio si ovdje, a ja te ne tražih. Kad sam te otkrio, izgarao sam od želje da ti budeš sve u mom životu. Oganj me užgao. No, tako sam te često iznova zaboravljao. A ti si me i dalje ljubio.

"Među vama stoji netko koga vi ne poznate".¹ Ti, koji želiš dokučiti tajnu središta svoga srca, ma gdje bio na zemlji, primjećuješ li u sebi, makar prolazno, tihu slutnju neke nazočnosti?

Ovo jednostavno očekivanje, ova jednostavna želja za Bogom, već je početak vjere².

On je među nama, onaj kojega ne poznamo. Primjetljiviji za jednoga, skriveniji za drugoga...svatko bi s čuđenjem mogao čuti kako kaže: "Zašto se bojiš? Ja sam ovdje, ja, Isus Krist. Prvi sam te ljubio³...u tebi je moja radost."

Ti dobro znaš kako je nepostojan tvoj odgovor. Naspram evanđeoskih ideala odjednom si zatečen.

Već je jedan od prvih vjernika govorio Kristu: "Vjerujem, pomози mojoj nevjeri."⁴

Shvati već jednom: ni sumnje, ni dojam da Bog šuti, ne povlače od tebe njegova Duha Svetoga.

Bog od tebe traži da se prepustiš Kristu s povjerenjem i vjerom i da prihvatiš njegovu ljubav.

Budući da te privlači više toga, sam moraš izabrati i nitko to ne može učiniti umjesto tebe.

Ti, koji si ne obazirući se natrag⁵ želio slijediti Krista, usuđuješ li se iznova vjerovati u Radosnu vijest⁶?

Hoćeš li ponovo imati poleta za onoga koji te tiho prati, a da se nikada ne nameće? On, Uskrsli, ostaje u tebi, on je ispred tebe na putu.

Hoćeš li mu dopustiti da u tvojim dubinama provre svjež izvor? Ili ćeš zbunjen pocrvenjeti u trenutku dok mu govoriš: Nisam dostojan da me ljubiš?

Kad govorimo o Bogu, zbunjuje njegova ponizna nazočnost. Nikada ne kažnjava, nikada ne ranjava ljudsko dostojanstvo. Ne vuče nas uzicom da bismo ga poslušali. Svaka bi autoritarna gesta izobličila njegovo lice. Pojam o Bogu koji kažnjava, jedna je od najvećih zapreka za vjeru.

Krist, "krotka i ponizna srca"⁷, nikad se ne "vješa" ni o čiju ruku. Kad bi se nametao, tko bi se usudio pozvati te da ga slijediš?

U tišini tvoga srca šapuće: "Ja sam, ne boj se."⁸

Poznat ili nepoznat, Krist, Uskrsli, ostaje pokraj svakoga, bez njegova znanja, poput tajne pridošlice.

¹ Iv 1,26

² Lk 17,5-6

³ 1 Iv 4,10;19

⁴ Mk 9, 24

⁵ Lk 9,62

⁶ Mk 1,15

⁷ Mt 11,29

⁸ Mt 14,27

Kao žar u čovjekovu srcu, kao svjetlo u tami⁹, on te ljubi kao da si mu jedini¹⁰, za tebe je položio svoj život¹¹, u tome je njegova tajna.

Kad si ujedinen s Kristom, znaš da borba i razmatranje imaju jedan te isti izvor: ako moliš, činiš to iz ljubavi, ako se boriš da bi povratio ljudski lik onome koji je najviše zlostavljan, činiš to opet iz ljubavi.

Suviše blještav, da bi ga se vidjelo, Bog zasljepљуje pogled. No, Krist "upija" taj oganj što proždire i dopušta da se, bez bljeska, nazire Bog¹².

Nemoj se čuditi ako bitno ostaje skriveno tvojim očima. Time se još više potiče istraživalački žar da bismo napredovali prema Uskrsnom.

S vremenom ćeš naslutiti dubinu i širinu ljubavi koja nadilazi svaku spoznaju.¹³ Do kraja života crpit ćeš iz toga čar i odvažnost novih početaka.

U svakome se nalazi dio samoće koji nikakva ljudska prisnost ne može ispuniti. Pa ipak, ti nikad nisi sam. Ispitaj svoje srce¹⁴ i vidjet ćeš da te u dnu bića, tamo gdje nitko nikome ne slični, čeka Krist. I izvire ono čemu se nisi nadao.

Krist nije došao "ukinuti nego ostvariti".¹⁵ Kad slušaš u tišini svog srca, shvaćaš da dolazi preobraziti i ono najnepravednije u tebi, a da ne ponizi ljudsko stvorenje. Kad razotkriješ sebe, hoće li to izazvati neku unutarnju nelagodu? Ali tko da te osudi kad Isus moli za tebe?¹⁶ Kad bi sam sebe osuđivao zbog svega što je u tebi, zar bi svi tvoji dani i sve tvoje noći bile dovoljne?

Kad dođu unutarnje kušnje ili nerazumijevanja izvana, ne zaboravi da se u ranama, u kojima se kriju strašni nemiri, pripremaju također i stvaralačke snage. I otvara se prolaz koji ide od sumnje do povjerenja, od neplodnosti do stvaranja.

Okružen si onim što ne možeš razumjeti? Kad je mrkla noć, njegova je ljubav plamen. Na tebi je da upireš pogled u tu svjetiljku, zapaljenu u mraku, dok ne počne svitati zora i dok ne osvane dan u tvom srcu.¹⁷

⁹ Iv 1,4-5

¹⁰ Iz 43,4

¹¹ Iv 15,13

¹² Iv 1,18

¹³ Ef 3,18-19

¹⁴ Rim 8, 27

¹⁵ Mt 5,17

¹⁶ Rim 8,27

¹⁷ 2 Pt 1,19

Dobro znaš da taj izvor svjetlosti ne stvaraš ti. On dolazi od Krista. Duh Sveti, blistavo strujanje Božje ljubavi, poput munje u noći, prolazi svakim ljudskim bićem. Tom tajanstvenom nazočnošću obuzima te Uskrsli, a sebe opterećuje svime, preuzimajući na sebe i najteže nevolje.

Tek kasnije, katkad nakon dugog vremena, shvatit ćeš da njegovo preobilje nikad neće nedostajati. I reći ćeš: "Zar nije srce gorjelo u nama dok nam je putem govorio?"¹⁸

Hoćeš li ostati pokraj Uskrsloga, makar ga nisi sasvim prepoznao, za vrijeme dugih šutnji u kojima se čini da se ništa ne događa?

Tu sazrijevaju najjače odluke. Tu se rasplinjuju oni neprestani upiti "čemu". Kad slabo razumiješ što os tebe očekuje, reci mu to. U poniznoj molitvi reci mu sve do neizrecivoga.

Ako i nakon duge strpljivosti ne umiješ dobro moliti, ne uznemiruj se. Ne znaš li: svaka duhovna umišljenost bila bi poput male smrti duše.

Hoćeš li mu se prepustiti da svojim životom s njim, ispjevaš poemu ljubavi? Hoćeš li ga znati čekati, njega Uskrsloga u suhoći te žedne zemlje svog tijela i svog duha?

On ti daje intuiciju, polet...I raste u tebi pustinjski cvijet, cvijet radosti.¹⁹

Ti, Uskrsli, ti nas prihvaćaš s našim srcem kakvo ono jest. Zašto bismo čekali da se naše srce promijeni kako bi krenulo prema tebe? Ti si taj koji ga preobražavaš. Našim vlastitim trnjem pališ vatru. Otvorena rana u nama, prolaz je kojim puštaš da struji tvoja ljubav. Daješ da čak iz naših modrica raste zajedništvo s tobom. Tvoj glas raspršuje tamu naše noći i u nama se otvaraju vrata hvale.

¹⁸ Lk 24,32

¹⁹ Iz 35,1-2

Htio bi slijediti Krista ne obazirući se natrag; sjeti se da ćeš, nasljeđujući ga, morati živjeti jednostavno, dijeleći sve s drugima.

Ispiši na zidu svoje sobe ove riječi iz Evanđelja koje su izišle ravno iz Kristova srca: "Meni ste učinili koliko ste učinili jednomu od ove moje najmanje braće."²⁰

Tko će dati ono najbolje od svojih stvaralačkih darova da bi se umanjile patnje na Zemlji, tamo gdje su bolesti, glad, obitavalište bijede?

Tko će razumjeti zov narodâ "što mrklu zemlju obitavahu"²¹? Tko će biti kvasac pomirenja i mira da bismo izišli iz spirale mržnje i straha među osobama, među narodima?

Neki ovako umuju: da Bog postoji, ne bi dopustio ratove, nepravdu, bolest, tlačenje makar samo jednog jedinog čovjeka na zemlji; da Bog postoji, spriječio bi čovjeka da čini zlo.

Prije gotovo tri tisućljeća prorok Ilija otiđe jednoga dana u pustinju da bi slušao Boga. Podigao se vjor, zatim se potresla Zemlja i buknula je snažna vatra. Ali Ilija shvaća da Bog nije u ovom prirodnom bjesnilu. Zatim se sve stiša i Ilija ču Boga kao šapat laganog i blagog lahora.²² I otkri mu se potresna stvarnost: Božji glas često dolazi do čovjeka u dašku tišine.

Prvi put u povijesti otkrivena je tako jasna istina: Bog nikoga ne plaši nasilnim sredstvima. Bog nije nikada tvorac zla, prirodnih potresa, rata, zemaljskih nesreća.

Bog ne želi ljudsku patnju i nevolju. Bog se ne nameće. Pušta nas da slobodno ljubimo ili mrzimo, opraštamo ili odbacujemo oprostjenje. Ali Bog nikada ne promatra pasivno muke ljudskih bića. On pati s nevinim, sa žrtvom neshvatljive kušnje, on trpi sa svakim²⁶. Postoji Božja bol, Kristova patnja.

Hoćeš li se plašiti svoga straha? Zajedništvo s Kristom daje ti hrabrost da se založiš kako bi Zemlja bila obitavalište za sve, kako ne bi bio zaboravljen najsiromašniji kojeg pritišću nepravde.

Moguće je najmučnije događaje ne samo podnositi nego i graditi na njima.

Znaš da je jedan od uvjeta za svjetski mir, pravedna raspodjela dobara. Široke mogućnosti nauke i tehnike nužne su u suzbijanju gladi i olakšavanju fizičkih patnji.

Jesu li tvoje oči otvorene za patnju nevinih, za onu djecu koja nisu osjetila ljubav, za one koji su napušteni, za mnoštvo starih ljudi koji su nepodnošljivo osamljeni.

Ne brini se ako imaš malo onoga što bi mogao podijeliti: malu vjeru, malo imovine²⁴. Dok to dijeliš, Bog ti nepresušno nudi obilje srca.

²⁰ Mt 25,40

²¹ Iz 9,1; Lk 1,79

²² 1 Kr 19,9-13

²³ Lk 21,1-4

Ako dijeliš svoja dobra, tvoj će se život pojednostavniti, tvoj će se dom otvoriti. Potrebno je tako malo da bismo nekoga primili. Obilje dobara ne doprinosi zajedništvu. Oko stola se u jednostavnosti razvija svečani duh.

Osjetit ćeš okus života time što pojednostavnjuješ sve oko sebe kako bi intenzivno živio.

Tvoja dosjetljiva mašta uspijeva i u vrlo skromnim uvjetima stvoriti ljepotu.

Ako u tebi pjeva radost, blistavi stvaralački dar, tvoje će oči u tome razabrati odsjaje vječnosti.

Kriste, Spasitelju cijeloga života, ti uvijek dolaziš k nama.

Ako te primamo u noćnom miru, u dnevnoj tišini, u stvaralačkoj ljepoti kao i u časovima velikih unutarnjih borbi, znamo da ćeš biti s nama u svakoj situaciji, uvijek.

Ti, koji bi ne obazirući se natrag htio slijediti Krista, hoćeš li se pripremiti za put pomirena srca i usred najjačih napetosti?

Kakva smisla ima kod svakog nesporazuma istraživati tko je imao pravo, a tko krivo? Tvoje će se namjere možda krivo tumačiti. Ako te krivo sude²⁵ radi Krista, oprosti. Osjećat ćeš se neusporedivo slobodnim.

U uvijek ponovnom opraštanju veličina je ljubavi²⁶. Čitaj iznova zadnju Kristovu molitvu: "Oče, oprosti im jer ne znaju što čine"²⁷.

Ti ne opraštaš zato da bi drugoga promijenio, nego jednostavno zato da bi slijedio Krista.

Ne promatraj bližnjega u jednoj životnoj fazi, nego u svim razdobljima njegova života.

Traži čistoću srca. Izbjegavaj manevarsku spretnost. Ne koristi nikada nemir drugoga čovjeka kao polugu kojom ćeš ga, manipulirajući njegovu savjest, navesti da uđe u tvoje videokruge.

Da bi se oslobodio Napasnika, slavi Krista sve dok ne osjetiš spokojnu radost.

On poziva na radost, a ne na iznemoglost.

U svakoj dobi imaj vjerski polet. U dnevnom sivilu njegovu vedrinu, pa i veselje. Ne uzdiši, nego u svakom trenutku sve uloži u njega, sve pa i tijelo istrošeno od umora.

Krist je zajedništvo. Hoćeš li znati živjeti od Krista, ali ne izoliranog, nego od Uskrsloga koji je nazočan na zemlji u zajedništvu svoga Tijela, svoje Crkve? Kad ona izžaruje tajnu majčinstva i opraštanja, postaje prozirni odsjaj Krista Isusa.

Već je jedan od prvih evanđeoskih svjedoka shvatio: "Kad bih imao dar prorokovanja i znao sve tajne i sve znanje; kad bih imao puninu vjere, tako da bih brda premještao, a ljubavi ne bih imao, bio bih ništa."²⁸

U tom jedinstvenom zajedništvu, kakvo je Crkva, stare ili nove suprotnosti dijele Tijelo Kristovo.

Jasan ekumenski poziv jest i uvijek će biti to da bez odgađanja ostvarujemo pomirenje.

Za evanđelje pomirenje se ne odgađa: "Ako doneseš dar svoj na žrtvenik i tu se sjetiš da ti brat ima nešto protiv tebe, ostavi dar tu pred žrtvenikom, hajde i najprije se izmiri s bratom, pa onda dođi i prinesi dar svoj!"²⁹

"Hajde najprije!", a ne: "Odgodi za kasnije!"

Kad ekumenizam odgađa pomirenje za kasnije, onda podržava isprazne nade. Ne miče se, čak ostaje nepomičan kad pušta da se stvaraju usporedni putovi na kojima se troše žive snage oproštenja.

²⁵ Mt 5,11-12

²⁶ Mt 18,21-22

²⁷ Lk 23,34

²⁸ 1 Kor 13,2

²⁹ Mt 5,23-24

Kad smo se pomirili, onda u potpunosti slijedimo evanđelje...i tako pripravljamo kvasac mira i povjerenja cijeloj ljudskoj obitelji.

Ali gdje naći žar ljubavi koja izmiruje? Gdje?

Ti to znaš: mi slijedimo onoga Krista koji "mučen nje prijetio; u svom tijelu naše grijehe ponese na križ; on čijim ste modricama izliječeni".³⁰

Sretan onaj koji idući njegovim stopama stigne do vrhunca suosjećanja: "Ljubite svoje neprijatelje, molite za one koji vas progone."³¹

Ako ljubimo samo one koji nas ljube, ne činimo ništa neobično. Krist nije potreban da bismo dotle dospjeli jer je i nevjernik kadar toliko učiniti.³²

Obraćanje u dubini nastaje onda kad, odbačeni i poniženi, preporučimo Bogu one koji su nas povrijedili.

Pomirenje je proljeće srca. Da, kad se bez odgađanja pomirimo, dolazimo do zapanjujućeg otkrića: naše se vlastito srce promijenilo.

Što učiniti kad, u želji da prekineš neku svađu rekneš: "Došao sam se pomiriti", a protivnici odgovore: "Ne dolazi u obzir"? Hoćeš li se opet odvažiti? Hoćeš li, prigušujući nemir koji te muči, vratiti se onima koji su te odgurnuli i reći im ponovno: "Došao sam se pomiriti"?

I kad bi te iznova grubo otjerali – kakva li otkrića! – tiho si ih u sebi prihvatio. Uz rizik što ga donosi povjerenje, u tebi se javlja posve neznatna radost.

U ovoj tajni zajedništva, što ga predstavlja Crkva, danas kao i u prvom stoljeću, dana nam je ustrajnost da molimo "jednodušno...s Isusovom majkom Marijom".³³

A Djevica Marija osvjetljava naše putove. U njoj je katoličanstvo srca: U Magnifikatu diže se njena pjesma i ona se usuđuje nadati za sve; u proročkom viđenju predosjeća da se dolaskom njezina Sina otvorio izvor spasenja za sve³⁴.

U Mariji majčinstvo i katoličanstvo čine jedinstvo. Nije li jednako tako i kod Crkve? Kad nestane jedna od ovih stvarnosti, nestat će i druga.

Kršćani svih vremena, u kojima obitava Duh Sveti, priopćivali su drugima vjersko pouzdanje. A ti, hoćeš li biti od onih koji pripremaju putove Uskrsloga³⁵? Ili ćeš oklijevati govoreći mu: "Zašto tražiš od mene da pripremam za druge putove evanđelja? Zar ne vidiš da sam slab poput djeteta?"

³⁰ 1 Pt 2,22-25

³¹ Lk 6,27-28

³² Lk 6,32-34

³³ Dj 1,14

³⁴ Lk 1,46-55

Tko može izreći sve ono što neka djeca iskazuju svojim i njima nepoznatim darovima?³⁶
Neka djeca upravo nas potiču pouzdanjem koje svjedoče, neočekivanom riječju.

Potičeš za Krista prije svega vlastitim životom. Riječ bez djela mogla bi se svesti na tlapnju. Dok se djelatna ljubav kod nekih iscrpljuje samo na brbljanje o Bogu, o Duhu Svetom, o zajedništvu s Kristom – što u tome može biti stvaralačkog?

Život Uskrsloga prenosiš dubokom osobnom nesebičnošću i zaboravom samoga sebe. Umjesto da planeš poput slame, hoćeš li učvrstiti svoje srce da bude vjerno do kraja?³⁷

***I**suse Kriste, što bismo bili bez žive ljubavi, pa sve i da imamo vjeru koja prenosi brda?
Ti nas ljubiš.*

Što bismo bili bez tvoga Duha koji stanuje u našim srcima?³⁸

Ti nas ljubiš.

Preuzimajući sve na sebe, otvaraš nam put prema vjeri, prema pouzdanju u Boga, u onoga koji ne želi ni patnju ni ljudsku nevolju.

Duše Uskrsloga Krista, Duše milosrđa, Duše hvale, tvoja se ljubav nikad neće udaljiti od nas.³⁹

³⁵ Mt 3,3

³⁶ Lk 9,46-48

³⁷ Otkr 2,9-10 i Sir 2,2

³⁸ Ez 36,27

³⁹ Iz 54,10

Tko će ti poravnati stazu koja vodi do živih izvora? Tamo, i nigdje drugdje, razvijaju se žive snage rizika.

Pitaš se: "Kako se ostvariti?" Ne težiš za nekim sređenim životom bez rizika, nego za ispunjenjem.

Ne zadržavaj se u bezizglednim situacijama u kojima ćeš iscrpsti svoje životne energije. Okani se samozadovoljstva. Bez oklijevanja kreni dalje. Otkrit ćeš kako ti se srce širi: čovjek se ostvaruje samo u Božjoj nazočnosti.

Pitaš se: kako se ostvariti kad slike iz prošlosti ili sadašnja situacija prikrivaju izvore i potiču nezadrživu tugu?

Nemoj zaboraviti da se Bog bavi onime što tebe zaokuplja.

Čak i kad život izgubi svoj smisao, postoji neka svjetlost. Ona osvjetljava tvoju noć. Njegova je ljubav vatra...

...Vatra njegova opraštanja preplavljuje te i tvoja se zbunjenost raspršuje. Zove te po imenu⁴⁰. Ta vatra nikad ne kaže: "Dosta!"⁴¹

Ostvariti se? Zar ćeš oklijevati pred izborom iz straha da se ne prevariš?

Ne dozivaj više svoj vlastiti mrak da bi prikrio svoje odbijanje. Sretan je tko ukloni ruku s očiju i izloži se opasnosti da krene naprijed s vjerskim pouzdanjem kao jedinom podrškom⁴².

Kako se ostvariti? Budi ono što jesi u svom srcu...

...i otvaraju se vrata djetinjeg duha, divljenje jednoj ljubavi.

Iz tebe izbija izvor radosti. Ne euforija, ne bilo kakva radost, nego ono klicanje koje dolazi izravno s izvora same vječnosti.

Kad bi se duh blagdanski izgubio...

Kad bismo se jednog lijepog jutra probudili u strogo funkcionalnom društvu, tehnički visoko razvijenom, ali u društvu u kojem se ugasio unutarnji život...

Nauka i tehnika su nužne da bi se moglo živjeti na zemlji. Ali ako pritom zaboravimo na vjersko pouzdanje, na oplemenjivanje svoga srca, što je od životne važnosti za izgradnju budućnosti ljudske obitelji...

Gdje ćemo crpiti preobilje unutarnjeg života ako se izbrisao radosni duh onog jedinstvenog zajedništva što ga predstavlja Tijelo Kristovo, njegova Crkva, i ako se majčinstvo Crkve zamijeni moralno poučnim govorima?

Ako izgubimo djetinje povjerenje u Euharistiju, u Riječ Božju...

⁴⁰ Iv 10,3

⁴¹ Izr 30,15

⁴² Heb 11,8

Ako se kršćanska molitva izražava jezikom koji odiše dosadom ne ostavljajući mjesta za intuiciju, za poeziju, za divnu nazočnost Uskrsloga...

Isuse Uskrsli, ti me katkad vidiš izgubljenoga, kao stranca na zemlji. Ali neka žeđ ispunja moju dušu, a to je očekivanje tvoje nazočnosti. A moje srce nema pokoja dok ne položi u tebe, Kriste, ono što ga pritišće i zadržava daleko od tebe.

Kad bi sve započelo u povjerenju srca, tko bi još mogao reći: "Što radim na zemlji?"

Da se diljem svijeta javi povjerenje, na Istoku i na Zapadu, na Sjeveru i na Jugu, potreban je tvoj život i život mnoštva⁴³.

Kad bi u tebi bila gorljiva želja za opraštanjem, ti bi zapalio iskru zajedništva u noći koja obavlja narode.

Nije potrebno iskustvo cijelog života da bismo počeli.

Ne zaboravi da je u najtežim razdobljima, često mali broj žena, muškaraca, mladih, čak i djece, raštrkanih diljem zemlje, bio kadar preokrenuti tijek nekih povijesnih kretanja. Živeći u zajedništvu s Kristom Isusom, u jednom molitvenom očekivanju ili u kontemplativnom životu, oni su bili nevidljivi kvasac pomirenja među vjernicima i nevjernicima.

I danas neki imaju sve što može preobraziti okorjele situacije. Izlazeći iz vremena u kojem je vladalo nepovjerenje, pa i sumnje, oni imaju sve što može stvoriti eru povjerenja i pomirenja. Težeći ozdravljenju rana, udižu se među ljudima kao znakovi neočekivanog.

Prepoznatljivi su. Izgrađivali su se u časovima neshvatljivih iskušenja. Nadaju se protiv svake nade⁴⁴, usprkos svoj okorjelosti svijeta.

Dajući svoj život svjedoče da ljudsko biće nije stvoreno za beznađe.

Za njih, makar moraju preskakati zidove, postoji iznad svega "jedinstveni izvor" iz kojeg uvijek iznova stječu polet.

Kako otkriti taj "jedinstveni izvor", tamo gdje se Evanđelje javlja u svojoj prvotnoj svježini?

Možda si već primijetio? Očekivanje neke nazočnosti ugrađeno je u temelj ljudskog bića. Znaj da je jednostavna želja za Bogom već početak vjere.

I kad se u ljepoti plodne zajedničke molitve Isusa Krista osjeti, oživljuje čežnja za spoznajom.

Na početku nisu važne velike spoznaje. One doduše imaju svoju izuzetnu vrijednost. Ali u Tajnu Vjere ulaziš najprije intuicijom. Spoznaje će doći kasnije. Nije sve dano odjednom.

Da Isus nije došao na zemlju, Bog bi ti se još mogao činiti dalek pa i nedostupan. Krist, Uskrsli, učinio nam ga je pristupačnim.

Hoćeš li se uvijek sjetiti one blistave evanđeoske istine: "Nismo mi ljubili Boga, nego je on prvi ljubio nas"³? Tu je svjetlo za tvoj život.

Koliko god to bilo nevjerojatno, prepuštajući mu se, ne uznemiruj se ako ga ne uspiješ odmah zavoljeti.

⁴³ Heb 12,1

⁴⁴ Rim 4,18

U Evanđelju Isus te uvjerava da ništa ne možeš svojom zabrinutošću⁴⁵. Moraš pristati na svoje vlastite granice, na svoje slabosti.

Čemu zadržavanje na onome što je loše u tebi i u drugima?

Poznaješ riječi jednog od prvih Kristovih svjedoka: "Ma za što nas naša savjest osuđivala, Bog je veći nego naša savjest"⁴⁶.

Isus Krist te ne poziva na povlačenje u sebe, nego na ponizno pokajanje u srcu. A što ono znači? Ono je onaj polet pouzdanja kojim mu predaješ svoje pogreške. Bivaš rasterećen, čak oslobođen da bi intenzivno živio sadašnji trenutak i nikada nisi obeshrabren jer znaš da ti je uvijek oprošteno.

Možda kažeš: "To nije moguće?"

Krist ti još nudi svoje milosrđe u sakramentu pomirenja. I shvatit ćeš da je tvoj život, makar izložen iskušenjima, protkan nitima njegova opraštanja.

Krist, Uskrsli, pokraj tebe je. "Njegovo je Kraljevstvo među vama"⁴⁷. I u tebi se javlja neki unutarnji glas, a taj je glas molitva. Iako usta ne otvaraš, tvoje srce mirno sluša, posve otvoreno pred Bogom.

Kad moliš riječima, one su katkad siromašne i nespretne. Kazuješ mu svoje radosti, svoja razočaranja, sve. Dok moliš, jezik je malo važan jer ne para ničije uši.

A Krist te poziva događajima. Nadahnjuje intuiciju koja se javlja u tebi i brusi te. Pa ako upamtiš samo jednu riječ od toga, ta ti riječ može otvoriti put.

I u tebi se rađa ova molitva:

"Spasitelju cijeloga života, dani su prolazili, a ja ti nisam odgovarao. Čak sam se pitao: zar mi je stvarno potreban Bog? Oklijevanje i sumnje dizale su zidine i skretale moj put daleko od tebe.

Ti, Isuse Kriste, tajanstvena Nazočnosti, ti si me čekao. Na dnu svojih proturječja, pa i unutarnjih pobuna, razabrao sam onu evanđeosku svjetlost: tvoja ljubav nije isprazna riječ, ona je tvoja neprestana nazočnost, tvoje oprostjenje.

Duhom Svetim, ti Uskrsli, živio si u meni i nikada me nisi napuštao."⁴⁸

Kad te Krist upita: "Za koga me držiš?"⁴⁹ ti ćeš mu odgovoriti:

"Isuse Kriste, ti si onaj koji me ljubi sve do u život koji ne prestaje. Ti mi otvaraš put rizika. Ne očekuješ od mene tek nekoliko mrvica nego cijelu moju egzistenciju.

⁴⁵ Lk 12,25-26

⁴⁶ 1 Iv 3,20

⁴⁷ Lk 17,21

⁴⁸ Gal 2,20

⁴⁹ Mt 16,15

Ti si onaj koji danima i noćima moli u meni. Moja su mucanja molitva: dozivanjem tvog imena, Isus, ispunjava se zajedništvo.

Ti si onaj koji svako jutro stavlja na moj prst prsten rasipnika, svečani prsten⁵⁰.

A jesam li ja 'Slavu svoju zamijenio za one koji ne pomažu?' Jesam li 'napustio izvor žive vode i iskopao sebi kladence, kladence ispućane što vode držati ne mogu?'⁵¹

Ti si me, Kriste, neumorno tražio.

Zašto sam oklijevao moleći da mi se ostavi vremena kako bih se bavio svojim poslovima? Kad sam već stavio ruku na plug, zašto sam se obazirao natrag⁵?

Pa ipak, iako te nisam vidio, ljubio sam te, možda ne onako kako bih želio, ali ljubio sam te⁵¹.

Isuse Kriste, ti si mi šaptao: živi ono malo što si razumio iz evanđelja, naviještaj moj život među ljudima, dođi i slijedi me⁵².

I jednoga dana, vraćajući se izvoru, shvatio sam: prizivao si moju nepovratnu odluku."

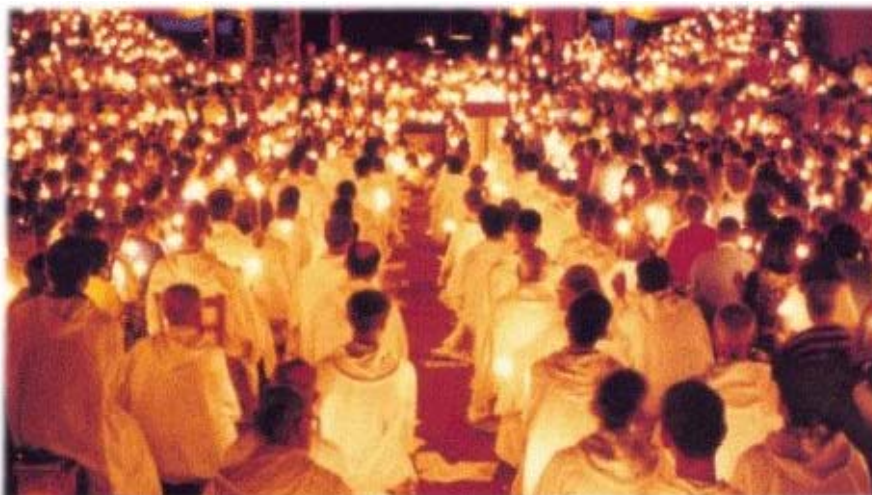
⁵⁰ Lk 15,22-24

⁵¹ Jr 2,13

⁵¹ 1 Pt 1,8

⁵² Iv 21,22

PRAVILO ZVANO MALI IZVOR TAIZÉA

Za taizejsku zajednicu "Mali izvor" izražava bit koja omogućuje zajednički život

Ti koji želiš dati svoj život za Krista i evanđelje⁵³, znaj da i u svojoj noći napreduješ s njim prema svjetlosti.

Zato ne obazirući se natrag⁵⁴, trči tragovima Isusa Krista. On te vuče na put svjetlosti. Ja sam svjetlo svijeta⁵⁵, ali to ste i vi.

Htio bi za mnoge pripremiti putove Gospodnje⁵⁶, upaliti oganj u noćima čovječanstva⁵⁷.

Znaš da je Krist došao za sve⁵⁸, a ne samo za neke. Pošto je uskrsnuo, povezo se sa svakim bićem bez iznimke. Takvo katoličanstvo srca Bog je stavio u tebe.

Hoćeš li dopustiti da u tebi raste unutarnji život koji nema ni početka ni kraja? Tu dotičeš vrata uskrsne radosti i u njoj se ukorjenjuju ljudske solidarnosti.

Da bi svi nekako mogli živjeti na zemlji, evo jedne od lijepih evanđeoskih stranica koju neka ispisuje tvoj život.

Kad zaboraviš samoga sebe, kad si nesebičan, onda imaš na srcu ljudske obitelji s njihovim stalnim plimama i osekama. Hoćeš li to nastojati shvatiti, ne dopuštajući da te odnesu neprekidni valovi.

Iako imaš vrlo malo i ti si jedan od onih koji davanjem podržavaju divnu ljudsku nadu.

Gotovo ni sa čime ti si tvorac pomirenja u onoj tajni zajedništva što ga predstavlja Crkva. Podržavan zajedničkom snagom raduj se, nisi više sam, u svemu napreduješ sa svojom braćom. S njima si pozvan ostvariti prisposobu zajedništva.

Čak i kad ne osjećaš jasni odjek, nikada te ne napušta tajanstvena Kristova nazočnost. Iako u tebi može biti tračak sumnje, iznad svega je ipak divljenje njegovoj neprestanoj nazočnosti. Katkad se zatekneš kako ga pitaš: što očekuješ od mene?

I kažeš Uskrsnom: slušaj, slušaj moju djetinju molitvu i daj mi da se u svakom trenutku pouzdajem u tebe.

Bog bi mogao biti bez naše molitve. Njegova je tajna zašto joj pridaje takvu vrijednost.

On razumije sve ljudske jezike. Ako si u tišini kraj njega, već si u molitvi; tvoje usne se ne miču, ali tvoje mu srce govori. A Duhom Svetim Krist moli u tebi više no što možeš zamisliti⁵⁹.

U zajedničkoj molitvi, u duhu hvale, razabiru se odsjaji nevidljivoga. Ti u tome iznenada, poput šoka, shvatiš smisao. I u tebi se javlja divljenje jednoj ljubavi.

⁵³ Mk 10,29 i Mt 16,25

⁵⁴ Lk 9,62

⁵⁵ Iv 8,12 i Mt 5,14

⁵⁶ Mk 1,3

⁵⁷ Lk 12,49

⁵⁸ Tit 2,11

⁵⁹ Rim 8,26

Ako si katkada nepažljiv u zajedničkoj molitvi, ne uznemiruj se. Već sama tvoja nazočnost izražava tvoje očekivanje živoga Boga. Ona je uvod u razmatranje.

Božja riječ oživljava tvoj dnevni rad i odmor.

Sjećajući se one vrlo stare molitve: "Zazvat ću Jahvu, hvale predostojna, i od dušmana bit ću izbaavljen"⁶⁰ imaj odvažnosti kazati Napasniku: "Ne mogu ti dati ni trenutak svoga života!" Krist se daruje u euharistiji. Divna nazočnost je ovdje za tebe koji si jadan i siromašan.

⁶⁰ Ps 18,4

Kad bi pouzdanje srca bilo na početku svega...

Pouzdanje u Boga, vjera, posve je jednostavna stvarnost, tako jednostavna da je svi mogu prihvatiti. Ona je kao tisuću puta ponovljen skok.

Sjeti se jednom zauvijek: nikada se Bog ne nameće prijetećim zahtjevima. Krist nikad nikome ne želi nevolju. Ispitaj se ne znači li za tebe živjeti Bogu – plašiti ga se.

Bog je samo ljubav⁶¹. Htijenje njegove ljubavi nije poput zakona koji je čvrsto urezan na kamenim pločama. Ono se upisuje u dubinu ljudskog srca Duhom Svetim⁶².

Jednoga si dana shvatio da je bez tvoga znanja "da" već bilo urezano u temelje tvog bića. Izabrao si napredovanje Kristovim stopama. Ovaj izbor ne može nitko ni za koga učiniti. U tišini, u Kristovoj nazočnosti shvatio si njegove riječi: "Dođi, slijedi me"⁶³, dat ću ti gdje da odmoriš svoje srce."

I, evo, nošen si smjelošću jednog "da" do posljednjeg daha. Ovaj te "da" izlaže pogibli, ali ne može biti drukčije.

Krist bi ti mogao reći: "Sve sam podijelio. Iskusio sam dobrotu i velikodušnost ljudskog srca. Više sam puta susreo Napasnika. Doživio sam napuštanje svojih. Nakon što su pristali uza me, neki su me napustili.

I pitao sam jednog među njima: Zar ćeš i ti otići?⁶⁴ Da bi mi mogao odgovoriti doživotnim "da", misliš da nemaš ništa ili gotovo ništa. Poznam tvoju nevolju i tvoje siromaštvo, ali ti si bogat."⁶⁵

"Da" te drži budnim. U početku može sadržavati nešto nedovršeno, dio ljudske pogreške, ali sve to izgara u ognju njegove ljubavi.

Gori plamen koji se nikada ne gasi. I "da" gori iznutra.

"Da" za celibat ostvaruje se u darivanju svog života...ispunjava se nadilaženje. Tu je srce, osjećajnost, samoća, ali i netko Drugi da ih preobrazi.

I tvoja ga duša može slaviti: ja pripadam Kristu, ja sam Kristov.

Kao služitelj zajednice prior se trudi da svoju braću učini pozornima kako bi svi zajedno ostvarivali prisposobu o zajedništvu.

Neka se ne drži višim od svoje braće, nego ne vežući se uz većinu neka donosi odluke za zajednicu, trudeći se da u Bogu shvati zahtjev njegove ljubavi.

⁶¹ 1 Iv 4,16

⁶² Jr 31,33 i 2 Kor 3,3

⁶³ Mk 10,21

⁶⁴ Iv 6,67

⁶⁵ Otkr 2,9

Ako primijeti da o nekom važnom pitanju nedostaje suglasnost, neka donese privremenu odluku s time da će se na to kasnije vratiti.

Razbor, duh milosrđa, neiscrpna dobrotu srca, za njega su nezamjenjivi darovi. Neka odredi nekog brata kako bi poslije sebe osigurao nastavak.

U vijeću, u unutarnjoj tišini, kao Kristovi siromasi zajedno smo spremni otkrivati evanđeosku svježinu u našem zajedničkom pozivu.

"Tako i vi, budući da vruće čeznete za duhovnim darovima, nastojte ih imati u izobilju na izgradnju Crkve!"⁶⁶

Ništa toliko ne koči koliko autoritarni "treba". Rasprave o svakoj sitnici ne izgrađuju zajednički život. Kako bi ljudi u hodu prema Kristu nalazili stalni polet kad bi tonuli u močvare odgađanja?

Svaki obrok može biti trenutak kad se ostvaruje bratsko zajedništvo.

Trenutci tišine kod stola donose mir u srcu.

Jednostavna hrana podsjeća nas da smo izabrali put koji dijelimo s najsiromašnijima.⁶⁷

Nova braća trebaju vrijeme za sazrijevanje kako bi shvatili poziv sa svim njegovim posljedicama.

Braća su primila obvezu da ih slušaju i da ih pripremaju na "da" za cijeli život.

Odsutna braća pozvana su da budu Kristovi znakovi, nosioci radosti.

Euharistijska nazočnost, tamo gdje oni žive, pretvara i najsiromašniju nastambu u nastanjeno mjesto.

Znaš li da Bog preobražava ponešto od nevolja ljudske obitelji kad svojom posve jednostavnom nazočnošću dijeliš životne uvjete sa siromašnima?

Gdje god bio, ti nosiš u sebi isti zov. Na tebi je da paziš kako bi svojim životom odražavao poziv cijele naše zajednice.

Hoće li oni što ih dan za danom primamo naći u nama ljude koji zrače Krista, naš mir?

⁶⁶ 1 Kor 14,12

⁶⁷ Mt 25,34-40

Budući da smo pozvani primati mnoge, bitno je da naš doček bude ispunjen razboritim duhom. Svaka prisnost bacila bi sjenu na smisao našeg poziva.

Braća koja su obdarena darom razlikovanja duhova, zadužena su da slušaju one koji se dolaze povjeravati. Slušaju ih ne toliko da bi im davali savjete, nego da u njima isprave putove Gospodnje⁶⁸; poznaju li ovi sve svoje unutarnje snage, sve darove koji su u njima?

Tvoj se život ukorjenjuje u zajednici, a ona je utjelovljena u Crkvi. Zato možeš moliti:

***I**suse, radosti moja, nado moja i živote moj, ne gledaj moje grijehе nego vjeru i pouzdanje svoje Crkve.*

Daj mi da slijedeći svjedoke svih vremena od Marije i apostola do današnjih vjernika, budem spreman u unutarnjem životu imati pouzdanja u tajnu vjere⁶⁹.

⁶⁸ Iv 1,23

⁶⁹ 1 Tim 3,9;15-16

Mir tvoga srca uljepšava život onima koji te okružuju.

Prepuštanje nemiru nije nikada bio evanđeoski put. Graditi vjeru na nemiru, značilo bi graditi kuću na pijesku⁷⁰.

Čuješ li svaki dan onu riječ Isusa Krista: "Ostavljam vam mir; mir, i to svoj dajem vam...Neka se ne uznemiruje i ne plaši vaše srce"⁷¹!

Mir u dubinama omogućuje ti da nastaviš put kad ti ramena pritišće teret neuspjeha ili obeshrabrenosti.

I budi se divljenje, poetski dah, životna jednostavnost za onoga koji može razumjeti mističko viđenje ljudskog bića.

Za tebe je ova evanđeoska molitva:

***B**agoslovi nas, ti, Kriste, nas i one koje si nam povjerio. Čuvaj nas u duhu "Blaženstava"*

*radost,
jednostavnost,
milosrđe.*

⁷⁰ Mt 7,26-27

⁷¹ Iv 14,27

Mir u srcu glavni je nosilac unutarnjeg života; on podržava uspon prema radosti.

Evandeoski biseri mir i radost, ispunjavaju ponore tjeskobe.

Hoćeš li dočekati dan koji dolazi kao Božje danas? Hoćeš li znati otkriti poetska buđenja u svakom godišnjem dobu, u danima punim svjetlosti kao i u ledenim zimskim noćima? Hoćeš li znati razveseliti svoj skromni stan znakovima koji će razdragati srce?

Nazočnost Uskrsloga otvara put do neočekivanih radosti, raskida tvoje noći. "Ni tmina tebi neće biti tamna, noć sjaji kao dan i tama kao svjetlost."⁷²

Pozvan si na slobodu. Tvoja je prošlost zakopana u Kristovo srce, a Bog se već brine za tvoju budućnost.

Ne plaši se patnje. Na dnu ponora može biti savršena radost u zajedništvu s Isusom Kristom. Raduj se onome što Bog čini preko tebe i oko tebe. Nestaje pesimizma u tebi i u drugima. Pesimizam ratuje s dušom.

Kad bi zaboravio na darove Duha Svetoga⁷³ u sebi i kad bi došao dotle da izgubiš samopoštovanje, kakva li ponora, bunila, vrtoglavice...Praznina privlači, fascinira.

Radost zadivljuje. Nije joj previše ni cijelo naše tijelo da bi izbila. Ona je u prozirnosti spokojne ljubavi.

Ako zrno ne umre⁷⁴...Uskrsna radost liječi tajnu u duši. Ona ne nadima srce. Njoj ne trebaju pohvale. Ide ravno na vrata svjetlosti.

Duše Uskrsloga Krista, tajanstvena Nazočnosti, daj nam da živimo od pouzdanja tako da nikada ne presuše izvori radosnog klicanja.

"Prodaj što imaš i podaj siromasima...Onda dođi i slijedi me."⁷⁵ Taj poziv Isusa Krista najneobičniji je u evanđelju.

Naš poziv na zajedništvo potiče nas da živimo samo od svojeg rada, da ne prihvaćamo ni darove, ni nasljedstva, ni poklone, ništa, baš ništa.

Odvažnost da bez straha pred mogućim siromaštvom, ne osiguravamo sebi nikakav kapital, daje neprocjenjivu snagu.

Duh siromaštva ne sastoji se u tome da budemo bijedni, nego da maštovito svime raspoložemo u jednostavnoj stvaralačkoj ljepoti.

"Blago siromasima u duhu jer je njihovo kraljevstvo nebesko."⁷⁶

⁷² Ps 139,12

⁷³ 2 Tim 1,6-7

⁷⁴ Iv 12,24

⁷⁵ Mt 19,21

⁷⁶ Mt 5,3

Neprestano pojednostavljivanje života odvlači nas daleko od krivih staza na kojima bi se gubili naši koraci.

Jednostavnost u kojoj ne bi bilo gorljiva milosrđa, sjena je bez svjetlosti. Kad bi se velika životna jednostavnost ispunila gorčinom ili opteretila osudama, gdje bi bila vedrina današnjeg dana?

Blještava svjetlost obasjava tvoj put kad žive snage proživljenih godina susretnu u tebi duh djetinjstva. Tvoja se duša približava tada vedroj radosti.

*S*tvaralački Duše, koji odijevaš poljske ljiljane⁷⁷, daj nam da se radujemo onome čime nas ispunjavaš i neka nam to bude dovoljno.

⁷⁷ Mt 6,28-29

Kad bi izgubio milosrđe, tu samilost srca, izgubio bi sve.

Hoćeš li tim idealom ljubavi oprostiti sedamdeset sedam puta, dakle uvijek?⁷⁸

Oterećen napredovat ćeš od otkrića do otkrića.

Onome koji ljubi, zaboravljajući samoga sebe, život se ispunjava vedrom ljepotom. Svako prijateljstvo pretpostavlja unutarnju borbu. Katkada križ dolazi osvijetliti neizmjernu dubinu ljubavi.

Hoćeš li pustiti da te preplavi dobronamjernost tako da se nećeš nametati izazivajući oko sebe nemirnu savjest ili ironizirajući druge?

U prozirnosti takve ljubavi jednostavno prepoznaj svoje pogrešne korake i ne zadržavaj se u traženju truna u oku svoga brata.⁷⁹

Sretna je zajednica u kojoj je beskrajna dobronamjernost. Ona na neusporediv način omogućuje da se nazre Krist.

Kao ljubav nad svakom ljubavi, Krist je oganj u tebi. A kad je ljubav opraštanje, tvoje ispačeno srce počinje živjeti.

Razmatranje njegova opraštanja postaje zračenje dobronamjernosti u jednostavnom srcu. A Kristova svetost nije više nedostupna.

On je među nama. Onaj kojeg tako slabo poznamo⁸⁰...i javlja se nadahnuće koje se nikada neće iscrpiti...malo nam je dovoljno.

Ne boj se, pouzdanje je blizu, a s njim i sreća.

Isuse Kriste, unutarnja Svjetlosti, daj mi da primim tvoju nazočnost, da upoznam radost.

Ljubim te, možda ne onako kako bih želio, ali ljubim te...

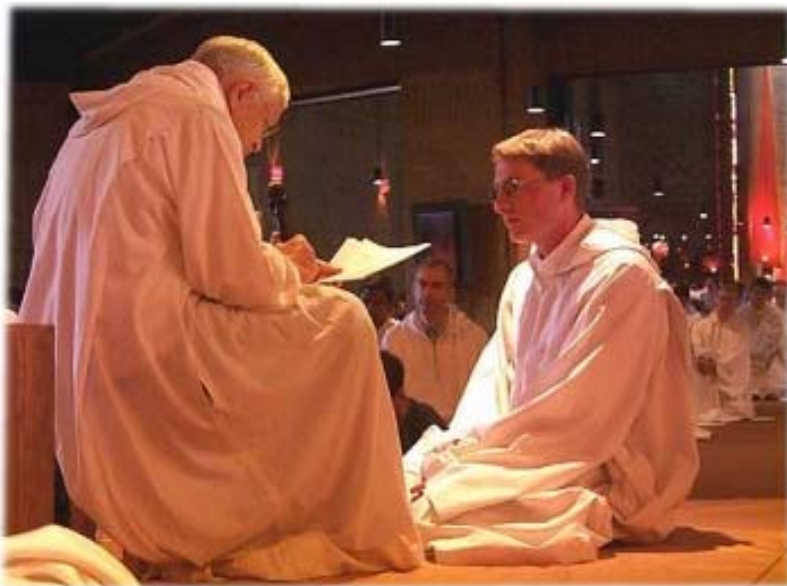
Kao ljubav nad svakom ljubavi, ti znaš da ću za tebe i tvoje evanđelje dati svoj život.

⁷⁸ Mt 18,21-22

⁷⁹ Mt 7,3-5

⁸⁰ Iv 1,26

DOŽIVOTNI ZAVJETI

*Riječi koje slijede izgovara brat
prigodom svog doživotnog
zavjetovanja u taizejskoj zajednici*

Ljubljeni brate, što tražiš?

Milosrđe Božje i zajedništvo svoje braće.

Neka Bog dovrši u tebi ono što je započeo.

Brate, koji se pouzdaješ u Božje milosrđe, sjeti se da Gospodin Isus Krist dolazi u pomoć tvojoj slaboj vjeri i zauzimajući se zajedno s tobom, ispunja na tebi svoje obećanje:

Zaista, nema nikoga tko bi poradi mene i poradi Radosne vijesti ostavio kuću, braću, sestre, majku, oca ili djecu a da ne bi primio stotruko: kuća, braće, sestara, majki i djece sada, u ovom vijeku, makar s progonima, a u budućem vijeku život vječni.

Taj je put suprotan svakom ljudskom razumu, ali njime, kao i Abraham, možeš napredovati samo vjerom, a ne gledanjem, uvijek siguran da će svoj život naći onaj tko ga izgubi radi Krista.

Koračaj ubuduće Kristovim tragovima. Ne budi zabrinut za sutrašnji dan. Traži najprije kraljevstvo Božje i njegovu pravednost. Napusti sebe i daruj se pa će ti se u krilo istresti dobra, nabijena, natresena, preobilna mjera jer mjerom kojom budeš mjerio i tebi će se mjeriti.

Spavao ili bdio noću i danju sjeme klija i raste a da ne znaš kako.

Pazi da svoje pravednosti ne vršiš pred drugima da bi ti se oni zbog toga divili. Neka ti tvoj unutarnji život ne smrkne lice da bi ga ljudi primijetili. Naprotiv, pomaži glavu i umij lice da samo Otac tvoj koji je u skrovitosti znade nakanu tvoga srca.

Budi uvijek u jednostavnosti i radosti, radosti milosrdnih, radosti bratske ljubavi.

Budi budan. Moraš li ukoriti kojega brata, neka to bude nasamo između tebe i njega.

Brini se za ljudsko zajedništvo sa svojim bližnjima.

Povjeravaj se. Znaj da je jedan brat zadužen da te sasluša. Imaj razumijevanja za njega da bi s radošću obavljao svoju dužnost.

Gospodin Isus Krist izabrao te je svojim milosrđem i svojom ljubavlju da budeš znak bratske ljubavi u Crkvi. On želi da sa svojom braćom ostvariš prispodobu zajedništva.

I tako, zaboravljajući što je za tobom, i radostan u beskrajnoj zahvalnosti, ne boj se nikad pretjecati zoru da bi
hvalio
i blagoslivljao
i slavio
Krista, svoga Gospodina.

Primi me, Gospodine, i živjet ću, i daj da se uzradujem u svom očekivanju.

Brate, spomeni se da ćeš sada samom Kristu odgovarati na pozive koje ti upućuje.

Hoćeš li se iz ljubavi prema Kristu posvetiti njemu svim svojim bićem?

Hoću.

Hoćeš li odsad ispunjavati služenje Bogu u našoj zajednici, u zajedništvu sa svojom braćom?

Hoću.

Hoćeš li, odričući se svakog vlasništva, živjeti sa svojom braćom ne samo u zajednici materijalnih dobara nego i u zajednici duhovnih dobara, težeći za otvorenosću srca?

Hoću.

Hoćeš li ostati u celibatu da bi bio raspoloživiji u služenju sa svojom braćom i da bi se nepodijeljeno predao ljubavi prema Kristu?

Hoću.

Da bismo bili samo jedno srce i samo jedna duša i da se potpuno ostvari naše jedinstvo služenja, hoćeš li prihvaćati odluke zajednice koje se izražavaju preko služitelja zajedništva, priora, podsjećajući se da je on samo siromašni sluga u zajednici?

Hoću.

Prepoznavajući uvijek u svojoj braci Krista, hoćeš li bdjeti nad njima u dobrim i lošim danima, u patnji i u radosti?

Hoću.

Poradi Krista i evanđelja, ti si, dakle, odsad brat naše zajednice. Neka ovaj prsten bude znak naše vjernosti u Gospodinu.

PAPA IVAN PAVAO II U TAIZÉU

*Papa Ivan Pavao II. posjetio je
Zajednicu u Taizéu 5. listopada
1986.g. Poslije zajedničke
molitve sa svima prisutnima na
brežuljku, imao je susret s
braćom Zajednice.*

Kada je Papa Ivan Pavao II 1986.godine posjetio Zajednicu Taizé, za vrijeme zajedničke molitve objasnio je značenje svojeg posjeta prisutnim mladima:

"U Taizé navraćamo kao što navraćamo izvoru. Putnik se zaustavlja, utaži žeđ i nastavlja svoj put. Braća ove zajednice, vi to znate, ne žele vas zadržati. Oni vam žele omogućiti da u molitvi i tišini pijete živu vodu koju je Krist obećao, da upoznate njegovu radost, da prepoznate njegovu nazočnost kako biste odgovorili na njegov poziv i nakon toga otišli svjedočiti njegovu ljubav i služi ti svojoj braći u svojim župama, školama, sveučilištima i na svim svojim radnim mjestima.

Po svom povjerenju, uvijek punom nade što ga ulijeva u mlade, zajednica u Taizéu poznata je danas svim kršćanskim Crkvama i zajednicama, pa i najodgovornijim svjetskim političarima. Upravo zato što dijelim to povjerenje i tu nadu nalazim se jutros ovdje."

Poslije zajedničke molitve sa svima prisutnima na brežuljku, imao je susret s braćom Zajednice.

"Draga braćo, u posve obiteljskoj prisnosti ovog kratkog susreta, htio bih vam izraziti svoje osjećaje i povjerenje ovim jednostavnim riječima kojima je papa Ivan XXIII., koji vas je toliko volio, pozdravio jednom prilikom Brata Rogera: "Ah, Taizé, to malo proljeće!"

Moja je želja da vas Gospodin čuva kao proljeće koje se javlja i da vas čuva malene u evanđeoskoj radosti i prozirnosti bratske ljubavi.

Svaki je od vas došao ovamo živjeti u Božjoj milosti i u zajednici svoje braće. Posvećujući se Kristu cijelim svojim bićem i svojom ljubavlju, našli ste i jedno i drugo.

Ali štoviše, makar to niste tražili, vidite kako vam dolaze tisuće mladih sa svih strana, privučeni vašom molitvom i zajedničkim životom. Kako dakle ne pomisliti da su ovi mladi dar i sredstvo koje vam Bog daje da bi vas potakao da ostanete zajedno u radosti i svježini svojega dara kao proljeće za sve one koji traže pravi život?

U vašim danima rad, odmor, molitva oživljeni su Božjom Riječju koja vas prožima i čuva malenima, tj. djecom nebeskoga Oca, braćom i služiteljima svih u radosti Blaženstava.

Ne zaboravljam da vaša zajednica u svom jedinstvenom, originalnom, u stanovitom smislu čak i privremenom pozivu može izazvati čuđenje, nerazumijevanje i sumnjičavost. Ali zbog vaše žarke zauzetosti za pomirenje kršćana u cjelovitoj zajednici, zbog vaše ljubavi prema Crkvi, siguran sam da ćete i dalje biti na raspolaganju Gospodinovoj volji.

Slušajući kritike ili prijedloge kršćana različitih Crkava i kršćanskih zajednica, zadržite od toga ono što je dobro i ostajte u dijalogu sa svima, ali nemojte oklijevati izraziti svoja očekivanja i planove. Tako nećete razočarati mlade i doprinosit ćete da nikada ne popusti napor koji Krist želi da bismo stigli do vidljiva jedinstva njegova Tijela u potpunom jedinstvu iste vjere. Vi znate koliko ja sa svoje strane cijenim ekumenizam kao nužnost koja me zapala, kao pastoralni prioritet u mojoj službi, u kojoj računam s vašom molitvom.

Želeći biti "prisposobom zajedništva", vi ćete sami pomoći svima onima koje ćete susretati da budu vjerni svojoj crkvenoj pripadnosti koja je plod njihova odgoja i izbora njihove savjesti, ali isto tako da uđu dublje u tajnu zajedništva koje Crkva predstavlja u Božjoj nakani.

Darom što ga daje svojoj Crkvi, Krist zapravo u svakom kršćaninu oslobađa snage ljubavi i daje mu univerzalno srce tvorca pravde i mira, sposobnog da sjedini sa kontemplacijom evanđeosku borbu za cjelokupno oslobođenje čovjeka, isto tako cijelog čovjeka kao i svakog čovjeka.

Draga braćo, zahvaljujem vam što ste me pozvali i što ste mi tako dali priliku da dođem u Taizé. Neka vas Gospodin blagoslovi i čuva u svome miru i svojoj ljubavi!"

POVIJEST TAIZÉA

Brat Roger je osnovao Zajednicu Taizé kao nastojanje da pronađe put preko podjela među kršćanima i, pomirenjem među kršćanima, prebrodi neke sukobe u ljudskoj obitelji. Danas je Taizé mjesto gdje stotine tisuća mladih sa svih kontinenata dolaze moliti i pripraviti se na rad za mir, pomirenje i povjerenje u svijetu.

POČETCI

Kad utemeljitelja Taizéa pitamo što je odredilo njegove početne izbore, on često odgovara dozivajući u sjećanje svoju baku.

Za vrijeme Prvog svjetskog rata, ona je kao udovica živjela na sjeveru Francuske. Njena tri sina borila su se na ratištu. Pod vatrom bombardiranja ostajala je u kući da bi primala k sebi one koji su bježali: starce, djecu, žene koje su rađale. Otišla je u posljednjoj minuti kad su svi morali bježati. Otad ju je pokretala želja da više nitko nikad ne doživi ono što je ona doživjela. " Podijeljeni kršćani u Europi međusobno su se ubijali", govorila bi, " neka se barem oni pomire kako bi spriječili novi rat." Poticala je iz stare evangeličke loze. Da već u sebi ostvari pomirenje, odlazila bi u katoličku crkvu a da to nije izgledalo kao nijekanje svojih.

Ove dvije težnje njegove bake: izložiti se opasnosti za one kojima je bilo najgore u ono vrijeme i pomiriti se s katoličkom vjerom, obilježiti će život mladog Rogera.

Godine 1940. ima dvadeset i pet godina. Novi rat razdire Europu, drugi svjetski rat. Više godina obuzet čežnjom za apsolutnim, planira u sebi stvaranje redovničke zajednice posvećene pomirenju. Napušta svoju rodnu zemlju, Švicarsku, i nastanjuje se u Francuskoj, zemlji svoje majke, da bi bio tamo gdje je pustoši rat i užas. "Što više vjernik želi živjeti Božji ideal", pisao je kasnije, " to je važnije da taj ideal uklopi u ljudsku nevolju."

Tražeci neku kuću dolazi u Cluny čiju je redovničku prošlost poznao. U blizini u burgundskom selu Taizé otkriva kuću koja je na prodaju. Tu je jedna starica kojoj je povjerio svoj plan rekla: "Ostanite ovdje, mi smo tako osamljeni." Za njega je to bio kao glas Božji koji je progovorio ustima siromašne žene. U nijednom drugom mjestu koje je posjetio nije čuo takve riječi.

Taizé je udaljen dva kilometara od pogranične crte koja dijeli Francusku na dva dijela. U kući koju je kupio skriva je političke izbjeglice, osobito Židove. Ostaje u Taizéu od 1940. do 1942. Moli sam tri puta na dan u malenom oratoriju kao što će to činiti buduća zajednica o čijem stvaranju razmišlja. Pošto je Gestapo, nacistička policija, u više navrata izvršila premetačinu u njegovoj kući, mora se udaljiti iz Francuske od kraja 1942. do kraja 1944. godine.

ZAJEDNICA - PRISPODOBA ZAJEDNIŠTVA

Godine 1944. na povratku u Taizé, brata Rogera prate prva tri brata koja je u međuvremenu susreo. 1949. njih sedmorica polažu doživotne redovničke zavjete: celibat, prihvaćanje priorske službe, zajednicu materijalnih i duhovnih dobara. Brat Roger je prior. 1952. piše prvu verziju "Pravila Taizéa" koju će više puta mijenjati (počevši od naslova) i koja postaje 1990, za pedesetogodišnjicu Taizéa, srž knjižice "Ljubav nad svakom ljubavlju: Izvori Taizéa."

S vremenom, malo po malo, tezejska zajednica raste. Od 1969. godine mogu joj se pridružiti i katolička braća. Danas su u zajednici braća iz dvadeset i pet zemalja sa svih kontinenata.

Već samim svojim postojanjem zajednica je znak pomirenja među podijeljenim kršćanima, među podijeljenim narodima, tvoreći ono što brat Roger naziva "prisposodobom zajedništva".

Iako je pomirenje među kršćanima u srži poziva Taizéa, ono nikada nije samo sebi cilj, nego je cilj da kršćani budu kvascem pomirenja među ljudima, povjerenja među narodima i mira na zemlji.

Zajednica ne prima za sebe nikakvih darova ili donacija. Braća čak ne primaju ni obiteljsko nasljedstvo. Samo svojim radom zarađuju za život i mogu dijeliti s drugima.

Od 1950. godine nekoliko braće živi izvan Taizéa, među siromašnima, kao svjedoci mira uz one koje trpe. Danas, kao mala bratstva, braća žive u sirotinjskim četvrtima Sjeverne i Južne Amerike, Azije i Afrike. Nastoje dijeliti životne uvjete onih koji ih okružuju.

SUSRETI U TAIZÉU

Od 1957-1958. g. Taizé prima sve brojnije mlade. Oni dolaze iz svih zemalja Europe kao i sa drugih kontinenata, sudjeluju u susretima od tjedan dana, usredotočenim na traženje vjerskih izvora.

Broj mladih iz Istočne Europe stalno raste, osobito nakon otvaranja granica 1989. godine. Od početka 1960-ih kroz čitavo razdoblje u kojem je Europa bila podijeljena na dvoje, zajednica je održavala bliske veze, često u velikoj skrovitosti, s mladima i ne-tako-mladima u zemljama Istočne Europe.

Danas ljudska lica različitog porijekla i različita odjeća što se mogu vidjeti u Taizéu očito govore da su susreti postali interkontinentalni. Svakoga tjedna oni okupljaju mlade iz trideset pet do sedamdeset zemalja, od Meksika do Japana, od Zaira do Indije, od Haitija do Južne Afrike.

Brojne obitelji s djecom dolaze također u Taizé na tjedan dana na susret i molitvu s obiteljima iz drugih zemalja.

Ne računajući tisuće hodočasnika koji iz dana u dan provode nekoliko sati u Taizéu, ovi interkontinentalni susreti okupljaju u ljeti 3000 do 5000 mladih, a u proljeće i jesen 500 do 1000 tjedno.

Stotine tisuća mladih okupilo se u Taizéu oko središnje teme: unutarjni život i ljudska solidarnost. Oni dolaze na izvore vjere tražiti smisao svoga života kako bi se vratili kući obnovljena poleta. Za vrijeme tjedna molitve i razgovora s mladima iz tolikih različitih naroda, oni se pripremaju na preuzimanje odgovornosti u svojim vlastitim prilikama kod kuće.

Tri se puta dnevno svi okupljaju u crkvi Pomirenja na zajedničku molitvu. Crkva je sagrađena 1962, a proširena 1990-91. godine. Pjesme iz Taizéa su karakteristične: sastoje se od jedne jednostavne rečenice koja se dugo ponavlja na različitim jezicima, a kazuje neku bitnu stvarnost koju razum brzo shvaća, a postupno prožima čitavo biće. Navečer se pjevanje protegne duboko u noć. Uz to, braća u crkvi slušaju one koji žele govoriti o nekom osobnom problemu ili pitanju.

Svake subote navečer obnavlja se molitva poput uskrsnog bdijenja, svečanost svjetlosti. Petkom navečer u središte se Crkve postavlja ikona Križa i oni koji žele mogu prići i u tišini oko njega moliti, kao način predavanja Bogu svojih osobnih tereta i tereta drugih, prateći tako Uskrslog Krista koji ostaje bliz onima koji prolaze kroz nevolje.

Od 1966. godine sestre sv. Andrije, međunarodne katoličke zajednice utemeljene prije 750 godina, žive u susjednom selu, preuzimaju dio zadataka vezanih uz doček.

Kada je Papa Ivan Pavao II 1986. godine posjetio Zajednicu Taizé, za vrijeme zajedničke molitve objasnio je značenje svojeg posjeta prisutnim mladima:

"U Taizé navraćamo kao što navraćamo izvoru. Putnik se zaustavlja, utaži žeđ i nastavlja svoj put. Braća ove zajednice, vi to znate, ne žele vas zadržati. Oni vam žele omogućiti da u molitvi i tišini pijete živu vodu koju je Krist obećao, da upoznate njegovu radost, da prepoznate njegovu nazočnost kako biste odgovorili na njegov poziv i nakon toga otišli svjedočiti njegovu ljubav i služi ti svojoj braći u svojim župama, školama, sveučilištima i na svim svojim radnim mjestima.

Po svom povjerenju, uvijek punom nade što ga ulijeva u mlade, zajednica u Taizéu poznata je danas svim kršćanskim Crkvama i zajednicama, pa i najodgovornijim svjetskim političarima. Upravo zato što dijelim to povjerenje i tu nadu nalazim se jutros ovdje."

I drugi su Crkveni čelnici posjetili Taizé: došla su tri Canterburyjska nadbiskupa; 1992, tadašnji nadbiskup doveo je 1000 mladih anglikanaca iz svih biskupija Engleske. Bili su tu pravoslavni metropoliti, svih četrnaest luteranskih biskupa iz Švedske došlo je zajedno 1994. godine, kao i brojni pastori iz čitavog svijeta.

HODOČAŠĆE POVJERENJA NA ZEMLJI

"Unutarnji život i ljudska solidarnost" osnovna je tema nebrojenih susreta, velikih i malih, koji se širom svijeta održavaju svake godine. Nekad je to samo susret nekoliko ljudi na zajedničku molitvu i razgovor, jednom tjedno, jednom mjesečno. Nekada okupljanje brojnih tisuća iz brojnih naroda u velegradovima kao što su Pariz... London... Madras... Prag... Dayton, Ohio... Rim... Beč... Manila... Wrocław... Johannesburg... Stuttgart... Milano...

Godine 1970., brat Roger širi zamisao o "koncilu mladih", te se prvo okupljanje održalo 1974. godine. U razdoblju kad mladost obuzima obeshrabrenost i udaljuje je od Crkve, koncil mladih budi u njoj nadu da prihvati svoj udio u pomirenju kršćana i izgradnji mira. Privremeno obustavljen 1979., za vrijeme sazrijevanja, da bi se kasnije obnovio, Koncil mladih počinje kao "hodočašće pomirenja".

Hodočašće pomirenja ne organizira mlade u pokret oko Taizéa, nego ih potiče da postanu hodočasnici mira, nosioci pomirenja u Crkvi i povjerenja na zemlji, angažirajući se u svojoj četvrti, svom gradu, svom selu, svojoj župi, sa svim generacijama, od djece do starijih osoba.

Da bi podržao to hodočašće, brat Roger svake godine piše otvoreno pismo koje se prevodi na šezdeset jezika, često iz nekog siromašnog mjesta gdje neko vrijeme živi (pisma iz Kalkute, iz Varšave, s Haitija, iz pustinje, iz Madrasa, iz Etiopije, iz Rusije, iz Praga...) On neko vrijeme boravi na tim mjestima osobito teškog života, kako bi bio blizu ljudima koji trpe. Nekoliko je puta sa svojom braćom boravio u dijelu New Yorka u kojem živi velik broj manjina, a zovu ga "Hell's Kitchen" (paklena kuhinja). Boravio je i s urođenicima u Chileu, u sirotinjskoj četvrti Kalkute, Južnoj Africi, Libanonu, na Haitiju, u sušom pogođenom području Afrike južno od Sahare, u Madrasu, u Etiopiji, na Filipinima.

Na kraju svake godine, Taizé priprema petodnevni "Europski susret" koji okuplja do sto tisuća mladih u jednom od velikih gradova Istočne ili Zapadne Europe (Prag, London, Rim,

Beč, Pariz itd.). Njih ugošćuju u gradskim župama. Slični su se susreti održali u Madrasu (Indija), Manili (Filipini), Daytonu (Ohio, SAD) i Johannesburgu (Južna Afrika).

Godine 1988. prigodom tisućugodišnjice pokrštenja Rusije, Taizé, zahvaljujući prikupljenom novcu, tiska i šalje u Rusiju milijun primjeraka Novog zavjeta.

Budući da poštuje ljudski život, brat Roger katkada potajno djeluje u napetim situacijama diljem svijeta. U ime mladih javno nastupa za mir, susreće se s različitim čelnicima država. U pratnji djece s više kontinenata donio je tadašnjem glavnom tajniku Ujedinjenih Naroda, g. Perezu de Cuellar prijedloge mladih o načinima na koje bi UN mogao stvoriti povjerenje među narodima. G. Perez de Cuellar je napisao: "Hodočašće povjerenja na zemlji što ga Taizé pokreće s mladima, doprinosi da se približimo idealu kojem svi težimo." 1988. brat Roger prima nagradu UNESCO "Odgoj za mir" i 1992. nagradu "Robert Schuman" u Strasbourgu za svoj doprinos u izgradnji Europe.

Tako Taizé traži načine i simbole koji govore i koji onkraj sadašnjih poteškoća, navještaju dolazak proljeća za Crkvu, za Crkvu koja je "zemlja dijeljenja i kvasac pomirenja" u srcu čovječanstva.